

MIJN LEVEN ZOALS HET WAS EN NU

Marlijn Knol

MIJN LEVEN
ZOALS HET WAS
EN NU

Een lang traject met harde lessen

Mijn leven zoals het was en nu

Een lang traject met harde lessen

Auteur: Marlijn Knol
Cover illustratie: Marlijn Knol
Vormgeving: Jan Paul Spoor
Eerste editie: 2022
Copyright: Marlijn Knol

ISBN/EAN 978-94-91797-58-3
NUR 707

 Online uitgeverij
OudeSporen

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch of mechanisch, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

‘Het is tijd om wakker te worden en op te staan’.

Romeinen 13:11 GNB

Inhoud

Woord vooraf	9
Hoe mijn leven begon	11
Verandering	15
Het brede pad vervolgd	19
Het pad naar veranderingen	25
Bevrijding en vergeving	29
Bijbelteksten die mij hebben geholpen	33
Nawoord	37

Woord vooraf

Waarom ik mijn verhaal met jou wil delen

Mijn verhaal is niet zomaar een verhaal. Het is een verhaal dat je niet zomaar zult horen, als je met iemand een gesprek voert. Toch zijn er veel mensen die met beschadigingen en geheimen leven. Mijn verhaal gaat over verkeerde keuzes die ik heb gemaakt en de gevolgen waarmee ik kreeg te dealen. Ik hoop met mijn verhaal mensen te bemoedigen en aan te moedigen te stoppen met de dingen van het leven waarin ze gevangen zitten. Zo kan dat namelijk voelen, je kunt je er enorm wanhopig en ellendig door voelen.

Ook hoop ik mensen te behoeden voor keuzes die klein lijken, maar grote gevolgen kunnen hebben. Je kunt dan zelfs gaan denken dat er geen uitweg meer is. Er zijn zoveel mensen vandaag de dag, die door wat ze hebben meegemaakt bijv. depressief zijn en daardoor misschien de zin van het leven niet meer zien. In mijn verhaal laat ik zien dat het leven wel zin heeft, er een uitweg is uit je verleden en je niet voor niets op de aarde bent gekomen!

In het verhaal worden mensen beschreven die te maken hadden met de situaties waarin de beschreven dingen zijn voorgevallen. Wel wil ik benoemen dat dit mijn kant van het verhaal is en dat de anderen dit destijds anders hebben kunnen ervaren. Het is geen aanval op de ander, maar mijn persoonlijke verhaal over hoe ik het heb beleefd.

Marlijn Knol,

Zwolle, najaar 2022

Hoe mijn leven begon

Gezin en school

Ik ben opgegroeid in een christelijk gezin, met een zus, broer, jongere broer, een vader en een moeder. Ik herinner mijn jeugd als een veilige haven waar ik onbezorgd opgroeide en leerde over God. Ik zat op een christelijke basisschool, wat ik als prettig heb ervaren. Wel had ik regelmatig moeite met het mee kunnen komen in bepaalde lessen en kreeg daarvoor bijles. In groep 8 kreeg ik het laagste schooladvies. Mede daardoor heb ik een jaar op een zogenoemde 'Iederwijs' – school gezeten. Het idee van die school was dat je door eigen dingen te kiezen en te doen, kon leren en ontdekken wat je verder wilde in je leven. Er waren geen klassen en allerlei leeftijden waren er door elkaar. Je kon lessen volgen, gamen, computeren, koken, bakken, handenarbeid verrichten, trampoline springen en ga zo maar door. Vaak superleuk en ik heb er echt wel dingen mogen leren.

De verleidingen van de wereld

Op die school gebeurden er ook dingen achter de schermen. Schoolgenoten die ouder waren dan ik, gingen bijvoorbeeld op websites waar mensen naakt voor de webcam kwamen. Daar werden dan chatgesprekken mee gevoerd, om iemand achter de webcam gekke dingen te laten doen. Het werd als grappig ervaren.

Ik begon langzaam in de puberfase te komen, begon mezelf te ontdekken en merkte dat ik lichamelijk aan het veranderen was.

Gepest worden

Na een jaar op die school te hebben gezeten, ging ik naar een middelbare school en kwam ik daar in een voor mij nieuwe wereld terecht. Ik werd het eerste jaar gepest: ze liepen weg voor mij of zeiden bijvoorbeeld dat ik me anders moest gaan kleden en dat ik lelijk was. Zelf was ik helemaal niet bezig met mijn uiterlijk: ik zag er zichtbaar anders uit dan de anderen. Door het pesten werd ik onzeker over mijn zelfbeeld. Ik ging vaak met buikpijn naar school en was bang voor de opmerkingen die naar mijn hoofd geslingerd zouden worden.

Ik droeg bijvoorbeeld geen merkkleding, had een brilletje en was totaal niet bezig met de mode van toen en de dingen waar de meiden van mijn klas mee bezig waren.

Verandering

Uiterlijk en gedrag

Op de middelbare school hoorde ik nieuwe dingen. Ze spraken vrij over jongens en verkering hebben. Met 13 jaar kreeg ik ook mijn eerste vriendje. Dat ging uit nadat hij er met iemand anders vandoor ging. Mijn hart was gebroken. Toen ik eind 13, begin 14 jaar was, veranderde ik van uiterlijk: ik begon lenzen te dragen, droeg (zware) make-up, begon andere kleding te dragen, zette een grote mond tegen mijn ouders op en begon vaak te liegen. Ik wilde erbij horen en meedoen met de rest. Ik kreeg interesse in seksualiteit en werd er nieuwsgierig naar. In een groepje waar ik bij stond begon iemand lachwekkend te praten over een pornosite. Hierdoor werd ik in de verleiding gebracht tot het bekijken van die website. Daardoor werd op 13/14-jarige leeftijd mijn netvlies gevuld met gore plaatjes en filmpjes. Het was aan de ene kant niet nieuw, omdat ik eerder naakte beelden had gezien, maar aan de andere kant voelde het fout. Ondanks dat trok het me toch weer aan, want het gaf een spannend gevoel.

Het was iets waarin ik mij in mijn onzekerheden kon terugtrekken. Toen ik veranderd was, merkte ik dat jongens mij gingen benaderen. Ik werd ook niet meer gepest op school. Jongens vroegen of ik met hen wilde afspreken en dat deed ik soms alleen of ook in groepsverband met andere meiden en jongens. Die jongens waren soms twee jaar ouder en zaten niet bij mij op school. Ik ging naar een jeugddisco in de buurt en kreeg veel verkeerde aandacht van jongens. Ik had het ene contact na de andere.

Betast en beroofd

Op een gegeven moment zat ik op een online platform en kreeg een bericht van een jongen en begonnen we een kort chatgesprek. Uiteindelijk vroeg hij of we konden afspreken. Ik kende hem verder niet en was toen 15 jaar. Zo naïef als ik was, ben ik gegaan en eenmaal binnen werd de deur op slot gedraaid. Hier werd ik door deze onbekende betast en uiteindelijk beroofd van mijn maagd-zijn. Ik voelde me op de terugweg naar huis ontzettend vies en trilde. Ik dacht: ‘Wat is er nou eigenlijk gebeurd, en wilde ik dit wel?’ Na die keren kwamen er nog meer jongens op mijn pad en ik verontreinigde mij met hen. Door de porno, lusten en aandacht werden mijn gedachten bedorven. Ik dacht dat ik me moest geven,

anders vond die ander mij niet leuk genoeg. Zo velen deden het, dus dan zal het wel normaal zijn, dacht ik toen. Thuis werd er niet openlijk over seksualiteit gesproken, wat maakte dat ik niet goed wist hoe ik met de hele situatie om moest gaan.

Een hart van steen

Ik kreeg op mijn 15^e een relatie met iemand die 9 jaar ouder was. Tegen het einde van deze relatie ging ik vreemd, op 18-jarige leeftijd werd ik zwanger van die man. Tijdens deze periode was mijn vader ernstig ziek. Ik heb toen met 6 weken besloten om de zwangerschap te laten beëindigen. Ik dacht: 'Hoe moet ik aan mijn ouders vertellen dat ik zwanger ben? Ze zien mij al aankomen met mijn verhaal!' Ik had een hart van steen: het leek mij niet te boeien wat ik daadwerkelijk deed. Mijn vader overleed die zomer.

Ik ging wel regelmatig mee naar de kerk, maar door mijn vervuilde leven kreeg ik eigenlijk weinig tot niks mee; het raakte mij niet in mijn hart. Ik geloofde wel dat God bestond, maar had geen idee wie Hij werkelijk voor mij was. Toch kwam er een ommekeer, een verlangen naar God. Met 19 jaar deed ik belijdenis in de kerk. Ik wist dat wat ik had gedaan niet goed was in de ogen van God en beloofde Hem van alles in mijn korte gebeden.

Het brede pad vervolgd

Goede voornemens sneuvelden

Ik nam me voor om 'goed' te leven en me op God te richten. Helaas kon ik mijn oude leven niet loslaten. Ik ging uit en dronk vaak veel alcohol. Er was volop aandacht van jongens en ik had nog steeds een eigen, zelfzuchtige, wellustige en losbandige kijk op het leven. Ik had dit leven te lief en maakte van God een eigen geschetst beeld. Ik ging op een christelijke datingsite en ontmoette jongens die uiteindelijk vaak ook op lust waren gericht. Op mijn 20^e ging mijn moeder opnieuw trouwen en ik dacht: 'Wat ga ik doen?' Ik wilde eigenlijk niet meer in huis zijn, vond mezelf wel oud genoeg en wilde hen niet in de weg zitten, al gaven zij aan dat ik mee mocht verhuizen.

Samenwonen, ruzie en angsten

Ik ging samenwonen met een vriendin die ik kende van school. Kort daarna ontmoette ik een jongen en omdat het met het samenwonen met die vriendin helemaal mis ging, ben ik vrij snel bij deze jongen ingetrokken. In eerste instantie wilde ik dat niet, maar het contact met die vriendin verliep niet goed en werd een grote ruzie. Door de dingen die gebeurd waren, heb ik een tijd niet naar buiten gedurfd. Als ik buiten was, in de stad, kreeg ik het vaak benauwd en voelde me duizelig. Het voelde alsof ik achtervolgd werd.

Deze jongen waar ik bij introk, had ik ontmoet tijdens het uitgaansleven. Het eerste gedeelte van die relatie was, zoals men dat noemt, 'lang leve de lol' en leven in het nachtleven. Vrienden kwamen over de vloer en de alcohol vloeide rijkelijk. Deze jongen rookte vaak een joint, zelf rookte ik al vanaf mijn 14^e sigaretten – dat heb ik tot mijn 24^e gedaan. Ik nam soms ook wat trekjes aan een joint, maar raakte er niet verslaafd aan. Wel heb ik daar nare ervaringen door gehad, het voelde alsof op zo'n moment de duivel met me speelde. Dat was beangstigend.

Nog een keer abortus

Kort daarna werd ik weer zwanger. Ik heb toen weer besloten het weg te laten halen. Ik dacht: 'Ik kan nu niet zwanger zijn, we kennen elkaar lang niet goed genoeg, en wat zal mijn familie denken?' Toen het was weggehaald lag ik op een bed en zakte half weg. Ik lag alleen op een kamer om bij te komen, ik was bewust alleen gegaan. Net zoals de eerste keer was mijn hart koud en hard. Toch beloofde ik God dit nooit weer te doen en besepte dat het moord was. Contact met mijn familie had ik weinig: ik schaamde mij voor mijn leven.

Andere levensfasen

In die relatie hebben we een tijd in de uitkeringen gezeten en we draaiden elke cent om. Het lang-leve-de-lol-leven veranderde in een fase van verantwoordelijkheden, opleidingen en werk. Hierdoor werd de relatie erg serieus. Deze jongen werd vaak erg boos en vond dat ik niet naar hem luisterde. De communicatie verliep niet normaal, het werd geschreeuw, en door geldgebrek deden we weinig tot geen leuke dingen.

Een familielid van hem vroeg of ik mee ging naar een kerk, dit was een andere kerk dan ik vanuit huis gewend was. Ik wilde wel graag naar een kerk en ben gegaan. Een tijdje later heb ik besloten om me te laten dopen. Ik koos er opnieuw voor om mijn leven te volgen met God. Ik wilde me meer op Jezus gaan richten, maar in mijn hart wist ik niet wat werkelijke bekering inhield. In de relatie voelde ik mij steeds meer eenzaam en dacht dat ik in Zijn ogen niets goeds kon doen.

Een tijd later ben ik in deze relatie vreemdgegaan. Een man die ik vaker zag, raakte mij aan en gaf mij de aandacht die ik in de relatie niet kreeg. Het ging van kwaad tot erger. In die tijd kwam zijn zusje bij ons in huis wonen, zijn moeder was pas overleden en had gevraagd of wij voor haar konden gaan zorgen.

Gebroken

Door de verstoorde relatie, veel spanningen, voor mij eenzaamheid, slechte communicatie en alles wat erbij kwam kijken, heb ik besloten de relatie te verbreken. De communicatie was erg weinig en we leefden een apart leven van elkaar in hetzelfde huis. Voor zijn zusje geen goede situatie en zij ging naar een ander familielid. Dat voelde als falen, vooral naar haar toe. Ik had geen goed leven,

hoe kon ik het haar dan bieden of leren? Ik belde met mijn moeder over de situatie en zij gaf aan dat ik bij hen kon komen wonen. In eerste instantie wilde ik niet weer terug naar het ouderlijk huis, maar op mezelf wonen kon ik toen ook niet. Ik was door alles gebroken, ik was mentaal op en had weinig geld.

Het pad naar veranderingen

Een nieuwe start, met vallen en opstaan

Toen ik bij mijn ouders ging wonen, wilde ik weinig tot niets van het geloof weten. Mijn moeder vroeg of ik mee ging naar de kerk, maar ik voelde een sterke afkeer, ook omdat ik de andere kerk gewend was. Ik had soms nog contact met mannen via internet, maar sprak niet af. Het was rond Pasen en ik besloot een boek te lezen dat ik eerder had gekregen, en het ging over wat Jezus deed aan het kruis. Ik kreeg in te zien dat ik in zonde geleefd had en nog leefde. Ik barstte in tranen uit en dacht: 'Zou Hij mij echt kunnen vergeven, voor alles van mijn leven?' Dit was in 2018. Door het boek dat ik las, keek ik naar een filmpje en ging daardoor samen met een goede vriendin naar een zogenoemde 'bevrijdingsconferentie'; ik bracht mijn geheimen en leugens aan het licht bij mijn moeder en later ook bij Jezus. Ik ging soms weer naar de kerk.

Ik kreeg vlak bij mijn ouders een eigen woning. Dat zag ik echt als een geschenk van God voor mij. Mijn leven ging door, maar de porno kreeg ik niet weg vanuit mezelf en ook niet door de bevrijdingsconferentie. Ik voelde me toch wel alleen. Dat was ik tot dan toe nooit geweest. Ik ging op zoek op een christelijke datingsite en kreeg contact met een jongen. Dit verliep weer niet goed, ook al wilde ik graag een goede start maken. Maar ook met God waren de lusten te sterk. Ik maakte er vlot een einde aan. Daarna ben ik weer even alleen geweest en probeerde mij op God te richten. Ik ging naar een grote gemeente, daar leerde ik nieuwe mensen kennen. Toch vond ik de gemeente te groot en had moeite met verschillende dingen die daar plaatsvonden.

De honger naar Gods Woord

Ik begon veel preken te volgen op YouTube en zag en hoorde preken van John MacArthur en Paul Washer. Ik wilde steeds meer horen. Mijn denken werd langzaam gereinigd. In 2020 kreeg ik een nieuwe relatie en gaf aan dat ik zonder seksualiteit de relatie wilde beginnen. Dit lukte een tijdje, maar de verleiding werd te groot en ik gaf weer toe aan m'n zonden. Hoewel wel steeds minder, speelde porno toch ook nog een rol.

Ik smeekte God: 'Heer, haal alstublieft de porno uit mijn leven weg, ik kan het niet zelf en ik weet dat het een gruwel is in Uw ogen.' Ik had er vaker om gebeden, maar mijn eigen zwakte speelde steeds weer op. Tot het moment dat God de verlangens naar porno weghaalde, en ik bewust koos om het niet meer op te zoeken. Ik dacht: 'Ik kan wel erom vragen, maar ik moet ook luisteren en gehoorzamen aan Zijn wil.' Het verlangen daarna was geheel weg en het veranderde naar een verlangen naar Gods wil.

De seksualiteit in de relatie bleef nog wel doorgaan. Ik besepte dat dit niet langer zo kon doorgaan en besprak het ook met hem. Ik besepte dat God een hekel heeft aan wat ik doe. Dat besef kwam door de preken die ik hoorde en de woorden die ik in de Bijbel las. Ik gaf aan dat ik een tijdelijke rust wilde in de relatie, zodat ik kon nadenken. De relatie ging door. Later gaf ik aan dat ik apart wilde slapen. Kort daarna kreeg ik een innerlijke overtuiging dat ik met deze relatie moest stoppen. Dat was in maart 2022. Dat heb ik ook gedaan, met veel verbazing en onbegrip van velen. Ik was door de breuk en de reacties daarop best verdrietig, maar ik kreeg ook een grote vrede en rust in mijn hart. Daardoor werd het verdriet minder.

Het proces van herstel is aangebroken

God begon steeds meer op te ruimen in mijn hart. Ik zag in dat ik zo slecht en ver weg van God leefde. Ik bleef mijn zonden belijden en wist dat Hij mij nu echt vergeven had. Ik begon de Bijbel meer te lezen en begreep wat er in sommige verzen stond. De Bijbel werd zo een levend Woord voor mij.

Het belang van gebed werd ook steeds duidelijker. Naar God toe gaan met mijn vragen en verlangens. Als ik een vraag heb, dan bid ik tot God en heb vaak een antwoord gekregen door een preek of door het Woord van God.

Het maakt mij zo dankbaar dat ik nu echt weet dat ik een kind van God ben (nu 30 jaar oud). Ik kwam op YouTube op de Bijbelse Bron. Prachtig om de waarheid te horen en te toetsen aan Gods Woord en te weten dat dit goed is. Ook kwam ik tot een nieuwe gemeente via YouTube en gebed. Prachtig hoe God zo verder gaat.

Er gebeuren nog wel lastige dingen en dat is soms moeilijk, maar met God kom ik nooit bedrogen uit. Dat oude leven wil ik niet meer! Ik wil leven voor en met Jezus elke dag weer.

Bevrijding en vergeving

De leegte van pornografie

Over pornografie bij vrouwen hoor je weinig tot niets. Ik denk dat dit ook vaak een grote schaamte is, iets dat bij mannen hoort, iets dat van jezelf is en waar niet zo over gepraat wordt. De gedachten over wat een ander zal denken, kunnen je parten spelen. Het begint soms klein, maar het kan uitlopen op grote onzekerheden en maakt veel kapot. Nare gedachten over jezelf en het altijd maar weer goed praten van de zondige daden. Mijn goedkeurende gedachten waren vaak: 'God heeft mensen naakt geschapen, dan is dat toch niet zo gek? Als ik het nu doe, dan ben ik weer van het lege gevoel af, niemand heeft er last van als ik het doe, dit is de laatste keer.'

Wat ik deed, is mijn zonden rechtvaardigen naar mijn eigen inzichten. Vaak voelde ik mij daarna leeg vanbinnen en voelde me een nietsnut. Dat ik niet kon stoppen, dat het niet lukte, dat drukte zo zwaar op mij. Ik ging van ellende naar ellende en hield mezelf gevangen in die eigen leugenachtig gecreëerde wereld.

Het probleem was ook dat mijn gedachten gevuld waren met wellustige verlangens. Ik kon daardoor de mensen niet zien zoals ze werkelijk waren en ook mijzelf niet. Ik was mezelf kwijtgeraakt in de dingen die ik deed, en ook in het niet weten wie ik werkelijk was. Mijn gedachten leken het soms over te nemen van mezelf. Als ik een gesprek voerde met iemand, dan kreeg ik vaak rare gedachten in mijn hoofd, vaak snapte ik achteraf niet waarom en schaamde me dan ook enorm. Of ik had het gevoel dat mensen dwars door me heen keken en wel wisten wat mijn gedachten waren. Ik raakte daardoor steeds meer gevangen in mijn eigen wereld. Ik wilde mensen daar ook niet bij laten komen en hield ze vaak op afstand.

Pas vanaf het moment dat ik ging spreken over mijn geheimen, wat ik echt heel moeilijk vond, begon ik langzaam van die gedachten af te komen. Wat daarbij heeft geholpen, is het besef dat ik in alles van mijn leven afhankelijk ben van God. Hij wil je leven opruimen en je vernieuwen in je denken. Daardoor krijg je zicht op Zijn werkelijkheid. Wat een bevrijding was en is dat!

Geheimen in het licht brengen

Misschien zit of zat je in dezelfde situatie of deal je met een andere verslaving of moeilijkheden. Dan kun je je

afvragen: Hoe zit dat dan bij mij? Wat kan ik nou doen met mijn verhaal en mijn leven?

Misschien ken je Jezus nog niet, of vind je dat wat eng?

Wat mij erg heeft geholpen, is om met iemand die je vertrouwt te gaan spreken over je geheimen. Dat is slikken en kan heel moeilijk zijn. Misschien weet je niet hoe je uit je woorden moet komen. Je kunt bang zijn voor een nare reactie van de ander, maar vaak blijkt dit heel anders uit te pakken dan je denkt. Je kunt eventueel eerst alles opschrijven of van je afdrukken. Zo heb je meer op een rijtje in je hoofd wat je wilt gaan zeggen, en kun je het er altijd weer bij pakken.

Als je dit gaat doen, zal je bemerken dat er al wat verlichting ontstaat. Je hoeft niet meer alleen met je geheimen rond te lopen, iemand weet ervan. Van belang is ook dat je in gebed gaat, dat is praten met Jezus, zoals je met die vertrouwenspersoon hebt gepraat. Dit kun je alleen doen, maar dat kan ook samen met iemand. Jezus kent jou helemaal, Hij weet jouw gedachten en kent jouw hele leven! Jezus wil jou heel graag helpen. Alleen kan Hij je niet helpen als je in zonden blijft leven; maar als je Hem vraagt om hulp en vergeving, is Hij daar voor jou!

Je mag alles aan Jezus vertellen, Hij is aan het kruis gegaan, in onze/jouw plaats, voor een ieder die gelooft.

Jezus zegt: 'Kom naar Mij toe *allen* die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven' (Mattheüs 11:28). Als jij met een oprecht hart naar Hem toegaat en gelooft dat Hij je zonden wil vergeven, dan gaat Hij je helpen. Hij gaat je leven op orde brengen, zoals Hij ook bij mij deed en nog steeds doet. Hoe geweldig is dat!

Bijbelteksten die mij hebben geholpen

In Mattheüs 6:22-23 staat:

‘De lamp van het lichaam is het oog; als dan uw oog oprecht is, zal heel uw lichaam verlicht zijn; maar als uw oog kwaadaardig is, zal heel uw lichaam duister zijn. Als het licht dat in u is, duisternis is, hoe groot is de duisternis zelf!’

In een vers daaropvolgend staat, dat je geen twee heren kunt dienen, je zult de één haten en de ander liefhebben. Mijn leven was gevuld met duisternis, mijn geweten sprak mij aan op wat ik deed, maar ik had wat ik deed meer lief dan God. Wat een geschenk dat Jezus je verlossen wil en je in het licht mag leven!

In Romeinen 1:22-24 staat:

‘Terwijl zij zich uitgaven voor wijzen, zijn zij dwaas geworden en hebben zij de heerlijkheid van de onvergankelijke God vervangen door een beeld dat lijkt op een vergankelijk mens, op vogels en op viervoetige en kruipende dieren. Daarom ook heeft God hen in de begeerten van hun hart overgegeven aan de onreinheid om hun lichaam onder elkaar te onteren.’

Ik zei met mijn mond dat ik in God geloofde, maar in mijn hart begeerde ik mijn eigen lusten en dat was voor mij een afgod.

In 1 Johannes 3:6 staat:

‘Ieder die in Hem blijft, zondigt niet; ieder die zondigt, heeft Hem niet gezien en heeft Hem niet gekend.’

Ik dacht dat ik God kende, maar ik was geestelijk gezien nog dood voor God.

In Johannes 15:4 staat:

‘Blijf in Mij, en Ik in u. Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet aan de wijnstok blijft, zo ook u niet, als u niet in Mij blijft.’

Jezus wil graag een levende relatie met jou en in Gods Woord (de Bijbel) leer je hoe je als een kind van God mag gaan leven en vanuit daar mag je God danken en bidden voor je redding.

In Johannes 3:3 staat:

‘Jezus antwoordde en zei tegen hem: ‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien.’

Door verleiding van de duivel naar Adam en Eva toe zijn we als mensen geestelijk dood geboren en leven daarom in zonden. Wanneer jij je leven aan Jezus geeft, ben je geestelijk gezien opnieuw geboren en krijg je de Heilige Geest (Hij is je Helper) in je wonen. Dan weet je zeker dat je een kind van God bent, Hij wil je leven weer op orde brengen! De Heer Jezus wil graag dat je hem om hulp vraagt en een relatie met Hem zoekt.

Het is een lang traject geweest, het waren harde lessen. Weet dat wat je ook gedaan hebt in je leven, het voor God nooit te laat is. Hij wacht op jou. Hij wil een persoonlijke relatie met jou. Keer je af van je oude leven en geef alles met een oprecht hart aan Jezus.

Nawoord

Door het boekje 'Jezus, een levende relatie' dat ik voor iemand kocht, kwam ik in contact met Ger de Koning, de schrijver ervan. Per mail heb ik mijn verhaal samengevat en met hem gedeeld. Daarna volgde een antwoord van Ger. Hij vroeg of ik eens over mijn verhaal wilde praten. In de week van het afgesproken belmoment kreeg ik een verlangen om mijn verhaal in geschreven vorm te delen. Samen hebben we alles besproken en zo is het boekje werkelijkheid geworden.

Het schilderij op de voorkant heb ik destijds geschilderd, de witte duif staat voor vrede en de vijgentak voor de hoop op Jezus' komst. Vrede die mijn leven heeft gevuld en de hoop die werkelijkheid zal worden. Lukas 21:29-31, de vijgenboom, staat in de Bijbel voor Israël.

Heb je naar aanleiding van mijn verhaal vragen? Dan mag je mij gerust mailen: marlijn33@gmail.com

Distributie:

CBC 't Gulden Boek te Houten

Website: www.cbcboek.nl

E-mail: info@cbcboek.nl